

Burzliwe głosowanie nad rezolucjami Rozdwojenie opinii na kongresie brytyjskich związków zawodowych

LONDYN. (PAP) W czwartek kongres brytyjskich związków zawodowych znaczną większością głosów uchwalił rezolucję aprobowaną politykę ministra spraw zagranicznych Bevina. Odrzucono natomiast poprawkę wzywającą rząd do prowadzenia polityki, zmierzającej do nawiązania korzystnych obustronnie stosunków handlowych ze wszystkimi demokracjami europejskimi i ze Związkiem Radzieckim oraz do oparcia się dyplomacji dolarowej, której wyrazem jest polityka Trumana i Marshalla. Obydwa głosowania odbyły się przez podniesienie rąk, przy czym głosów nie liczono.

Przed uchwaleniem aprobaty dla polityki Bevina teczyła się ożywiona dyskusja, w której przedstawiciele lewego skrzydła ruchu zawodowego wystąpili z ostrą krytyką.

Rezolucję popierającą Bevina uzasadniała w imieniu Rady Naczelnej kongresu związków zawodowych Anna Loughlin. Zadeklarowała się ona jako zwolenniczka planu Marshalla i uznała za nieuzasadnione zarzuty, jakie w stosunku do tego planu podnoszono również ze strony brytyjskiej opinii publicznej. Następnie przedstawicielka Rady Naczelnej krytykowała politykę Związku Radzieckiego.

Głównym mówcą w imieniu przeciwników Bevina był Jack Horner, który stwierdził m. in., że w obecnej swej sytuacji Wielka Brytania musi szukać nowych partnerów do prowadzenia handlu. Wzywał on rząd do zaniechania polityki zagranicznej, która wymaga utrzymywania pod bronią przeszło miliona mężczyzn i blisko 300 tys. ludzi do zaopatrzenia tych wojsk. Gdybyśmy zmniejszyli tę liczbę o połowę — oświadczył mówca — przyczynilibyśmy się wybitnie do wyrównania deficytu bilansu płatniczego. Jeżeli — ciągnął mówca — wstrzymanie lend-lease po kilku zaledwie dniach od utworze-

nia rządu Partii Pracy, jeżeli warunki pożyczki amerykańskiej, pomaganie Grecji i Turcji, a jednocześnie wstrzymanie pomocy dla Jugosławii nie oznacza dyplomacji dolarowej — wówczas słowa te tracą sens w języku angielskim. Następnie mówca protestował przeciwko odbudowie niemieckiego ciężkiego przemysłu na korzyść kapitału prywatnego. Wyraził on pogląd, że dalsze pożyczki ze Stanów Zjednoczonych jedynie przedłużą i ostatecznie pogłębiły brytyjski kryzys ekonomiczny. Podkreślił on wreszcie, że niezłomnie wznosi wienie różnorodnych handlowych z Związkiem Radzieckim jest dla Wielkiej Brytanii żywotnym zagrożeniem.

Pośrednie stanowisko zajął poseł Haworth, który wypowiadał się za „niezależną polityką zagraniczną, nie związaną ani z Ameryką, ani ze Związkiem Radzieckim”.

Faktyczne rozdwojenie opinii wśród członków kongresu uwiarydociło się podczas głosowania nad rezolucją, która wzywała rząd Partii Pracy do zastosowania sankcji gospodarczych przeciwko rządowi Franco. Rezolucja ta została wprawdzie odrzucona, ale przeciwko rezolucji wypowiedzieli się delegaci reprezentujący

4.803.000 głosów, podczas gdy za rezolucją głosowali delegaci reprezentujący jednak 3.205.000 głosów. Wynik głosowania przyjęło ze strony zwolenników rezolucji okrzykami: „Hańba!”

Odrzucenie rezolucji nastąpiło z inicjatywy Rady Naczelnej, która twierdziła, że rezolucja jest zbędna, gdyż akcja przeciwko rządowi Franco znajduje się obecnie w rękach ONZ i że jest ona również prowadzona przez Światową Federację Związków Zawodowych.

Rezolucja proponowała również, by Wielka Brytania uznała w pełni hiszpański rząd republikański.

Z kolei w głosowaniu przez podniesienie rąk odrzucono poprawkę, wzywającą Radę Naczelną do zorganizowania przynajmniej w swoim zakresie sankcji przeciwko reżimowi Franco.

Uzasadniając rezolucję w sprawie hiszpańskiej, delegat E. J. Micks podkreślił, że połowa importu brytyjskiego z Hiszpanii składa się z pomarańczy i pomidorów, które nie stanowią przecież istotnej pozycji w brytyjskim życiu gospodarczym, podczas gdy rudę żelazną, importowaną z Hiszpanii, można z powodzeniem zastąpić dostawami ze Szwecji i z własnych zasobów brytyjskich.

Następnie złożona została rezolucja, zwracająca uwagę na wrogi stosunek reakcyjnego reżimu greckiego do związków zawodowych. Sekretarz generalny Towson zaproponował przekazanie rezolucji do Rady, celem poddania jej rewizji co motywowano twierdzeniem, że rezolucja ta zawiera nieścisłości. Kongres wypowiedział się za propozycją Towsona 3.951.000 głosami przeciwko 2.984.000 głosów.

W Muzeum Narodowym w Warszawie odbyło się z udziałem przedstawicieli rządu RP uroczyste otwarcie wystawy wspólczesnej grafiki czechosłowackiej. Na zdjęciu: maszałek Sejmu Kowalski, wicepremier Korzycki i min. Putek — oglądają wystawione prace.
Foto SAP dla Dziennika Zachodniego

Przelatki w Rzymie Kto ma podpisać traktat?

Rzym. (PAP) Na 48 godzin przed wyjazdem kuriera do Paryża z aktem ratyfikacji traktatu pokojowego w Rzymie trwał spór, kto właściwie ma podpisać ten akt w imieniu Włoch. Przez 3 dni dokument krążył

między pałacem prezydenta i ministerstwem spraw zagranicznych, ponieważ najpierw prezydent de Nicola, a później minister spraw zagranicznych hr. Carlo Sforza, nie chcieli go podpisać. Prezydent de Nicola odmawiał podpisania aktu ratyfikacji, ponieważ jako głowa państwa złożył już swój podpis na dekrecie, upoważniającym rząd do ratyfikacji traktatu. Wobec tego — zdaniem prezydenta — rząd powinien obecnie znaleźć człowieka, który by akt ratyfikacji podpisał. Hr. Sforza utrzymuje, że w myśl zwyczajów między narodowych, dokument ten winien podpisać kierownik państwa, Premier Alcide de Gasperi utrzymuje, że akt ten winni podpisać tak prezydent, jak i minister spraw zagranicznych.

Waszyngton (PAP). Amerykański podsekretarz stanu, Robert Lovett oświadczył w środę, że w ciągu kilku najbliższych tygodni ze Stanów Zjednoczonych odpłyną do Turcji, w ramach przynajmniej jej przez Kongres 100-milionowej pożyczki, dalsze transporty sprzętu wojennego. Jak sądzą, transporty te obejmować będą samoloty, kulty torpedowe, broń i amunicję.

Wyniki konferencji w Petropolis Sprzeczności na zachodnim kontynencie

Nowy Jork (PAP). Wychodzący w Rio de Janeiro dziennik „Tribuna Popular” opublikował artykuł o wynikach konferencji panamerykańskiej. Stwierdzając, iż Amerykanom nie udało się osiągnąć pożądanego rezultatów, dziennik zaznacza, iż muszą oni zadowolić się skutkiem propagandy, mając na celu przedstawienie państw amerykańskich, żyjących

pod opieką Stanów Zjednoczonych, jako wzór dla innych krajów.

W dziedzinie gospodarczej konferencja ujawniła — zdaniem dziennika — sprzeczności między imperializmem amerykańskim oraz niedzą i zacofaniem gospodarczym państw Ameryki Łacińskiej. Konferencja nie przyniosła nic nowego w rozmiarze sił na arenie międzynarodowej. Wszystkie wiadomości, że Stany Zjednoczone kontrolują politykę i gospodarkę kontynentu amerykańskiego. Jednakże prosty fakt, że przedstawiciele USA nie potrafili osiągnąć na konferencji zamierzonych celów, jak stwierdza dziennik, wskazuje na to, iż wewnętrzne sprzeczności na kontynencie amerykańskim oraz dą-

żenia wolnościowe wśród ludów Ameryki Łacińskiej stały się czynnikami, które mają znaczny wpływ na taktykę imperializmu amerykańskiego.

Waszyngton (AP). Amerykański minister spraw zagranicznych George C. Marshall wygłosił wczoraj przemówienie na temat „międzyamerykańskiego paktu obrony”, określając go jako „konstruktywne wydarzenie międzynarodowe”. Marshall podał konferencję panamerykańską jako przykład „dobrej woli dostosowania wielu różnych punktów widzenia do siebie w imię jednomyślnego porozumienia”. Marshall twierdzi, że żaden naród nie stał się narzuć innym swojej woli i że żaden nie triumfował nad innymi.

Czego żąda Ameryka od swych europejskich „klientów”

Nowy Jork. (PAP) W kołach poinformowanych twierdzą, że komisja złożona z przedstawicieli Departamentu Stanu i ministerstwa handlu opracowuje zalecenia w sprawie pomocy amerykańskiej dla państw europejskich. Zalecenia te mają na celu określenie głównych warunków, na których ma być udzielona pomoc amerykańska. Stany Zjednoczone mają zażądać, aby wszystkie projekty

dotyczące realizacji tej pomocy, uwzględniały przede wszystkim szybkie wyniki odbudowy. Środki wyasygnowane przez USA mają być zużyte w pierwszym rzędzie na podstawowe gałęzie przemysłu, jak węgiel, żelazo, stal, transport, a następnie na produkcję nawozów sztucznych, maszyn rolniczych i żywienia.

Państwa europejskie winny przeprowadzić reformy finansowe,

stabilizując koszty utrzymania i płace. Amerykanie zażądają również usunięcia przeszkód dla handlu międzynarodowego w granicach Europy, co w wyniku powinno doprowadzić do utworzenia europejskiej unii celnej. Produkcja artykułów, które nie służą dla odbudowy, winna być zredukowana. Ameryka będzie domagać się ponadto „przekonywających gwarancji”, że towary amerykańskie, które będą dostarczane w ramach tej pomocy, nie dostaną się na czarny rynek.

Istnieje zdanie, że Kongres amerykański w razie zgody na udzielenie pomocy państwom europejskim może wysunąć jeszcze szereg dodatkowych, znacznie cięższych warunków.

Niszczą milionowe dobra Katastrofalne pożary we Francji

Paryż (PAP). Ministerstwo spraw wewnętrznych podało do wiadomości, że od stycznia do sierpnia br. zanotowano w całej Francji 94 pożary. Aresztowano 15 osób podejrzanych o spowodowanie tych pożarów. W ciągu ostatnich tylko 3 dni wybuchły 4 pożary. W Saint-Die spłonęło 120 ton bawłny. Szkody wyno-

siły 45 milionów franków. W Calais spaliła się fabryka włókien nieczystych, powodując straty w wysokości 25 milionów franków. W Tuluzie podpalono piekarnię i fabrykę. Straty sięgają 7 milionów franków. W departamencie Gironda spłonęło 3 tysiące hektarów lasu sosnowego.

W związku z tymi pożarami „Humanite” pisze: „Wszystkie te pożary nasuwają pytanie: czy nie pozostają one w związku z „niebieskim planem”? Dziennik przypomina, że „niebieski plan” był częścią ogólnego planu obalenia rządu, opracowanego przez organizację faszystowską „czarnych maquis”. Ogłoszony w swoim czasie komunikat ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczący „niebieskiego planu”, stwierdzał, że konspiratorzy zamierzali wysłać do okręgów wiejskich prowokatorów, którzy, wznecając pożary,

mieli zrzucać za nie odpowiedzialność na działaczy lewicowych, a zwłaszcza na komunistów.

A chcieli być cmentarzem świata...

Hamburg (API). Schlange-Schoeningen, niemiecki dyrektor dwustrefowego zarządu żywnościowo-rolniczego oświadczył wczoraj w Norymberdze, że Niemcy, które są obecnie biednymi krewnymi, staną się wkrótce „szpitalem całego świata”.

Pamiętamy, jak Niemcy miały być cmentarzem świata.

Nie ucichły pogłoski o zamierzonej rezygnacji Attlee

Londyn. (PAP) Korespondent konserwatywnego „Daily Graphic” podaje, że w ciągu najbliż-

szych kilku dni zdecydować się sprawa dalszego pozostawiania premiera Attlee u steru rządu. Korespondent stwierdza, że mimo oficjalnego dementi, pogłoski o rychłej dymisji premiera Attlee ze względu na zdrowotnych bynajmniej nie ucichły.

Stanowisko premiera objąłby w tym wypadku minister Bevin, który — zdaniem korespondenta — zastrzegł się, iż zachowa tekę ministra spraw zagranicznych aż do londyńskiej konferencji czterech ministrów, wyznaczonej na listopad. Bieżące funkcje ministra spraw zagranicznych pełniłby minister stanu Hector Mac Neil.

Korespondent zaznacza, że krążące uprzednio pogłoski, jakoby ministrem spraw zagranicznych miał zostać obecny minister skarbu Dalton, są mało prawdopodobne. Przypuszcza on raczej, że w wypadku jakiegokolwiek reorganizacji rządu, minister Dalton nie wejdzie w skład gabinetu.

Zw. Zaw. Dziennikarzy potępia korszachty z podziemiem

Warszawa. (PAP) Wydział Wykonawczy Związku Zawodowego Dziennikarzy R. P. na posiedzeniu w dniu 4 bm. przyjął jednomyślnie następującą uchwałę:

„Ostatnie procesy w Warszawie i Krakowie stwierdziły udział dziennikarzy, członków naszego Związku, w organizacjach podziemnych splamionych krwią bratobójczą i wysługiwaniem się obcym wywiadom. Niektórzy z nich skazani zostali przez Sąd Rzeczypospolitej na długoterminowe więzienie, niektórzy oczekują procesów lub wyroków.

Dziennikarstwo polskie, które od pierwszej chwili wyzwolenia opowiedziało się za nową Demokratyczną Polską i wszystkie swoje siły oddało budowie nowej wolnej polskiej, zdecydowanie odgradza się od ludzi, którzy zaślępieni nienawiścią nie zawahali się przed korszachami z podziemiem i współpracą z obcym wywiadem.

Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. z najwyższym żalem i oburzeniem stwierdza fakt występnej działalności wspomnianych jednostek i wyraża niezłomne przekonanie, że całe demokratyczne dziennikarstwo polskie solidaryzuje się z tym oświadczeniem.”

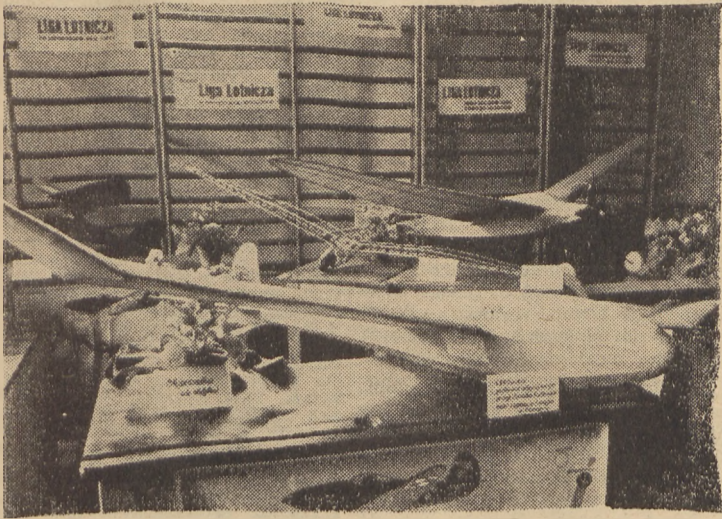
Anglia zabiega o miliard dolarów

Nowy Jork (PAP). Jak donosi prasa, delegacja brytyjska w czasie rozmów waszyngtońskich w sprawie pożyczki dla Anglii oświadczyła, iż rząd brytyjski chciałby uzyskać nową pożyczkę w wysokości 1 miliarda dolarów. Prócz tego delegacja brytyjska zabiega również o pożyczkę 750 milionów dolarów dla Kanady. Anglia domaga się także, by St. Zjednoczone ponosiły w większym stopniu koszty okupacji Niemiec.

Na szlaku powietrznych zwycięstw

Dzieje odrodzonego Lotnictwa Polskiego

Fragment wystawy lotniczej w Katowicach, otwartej w dniu 4 bm., w ramach Tygodnia Ligi Lotniczej.

W związku z przypadającym w dniu 7. bm. Świętem Lotnictwa, podajemy ogólny zarys organów i jednostek powietrznych Sił Zbrojnych Odrodzonego Wojska Polskiego.

W październiku 1943 roku pierwsza polska eskadra lotnicza, pod dowództwem mjr. Wacława Kozłowskiego, rozpoczęła szkolenie na lotnisku Grigoriewsko, w odległości 150 km od Moskwy.

kadr lotniczych, jedynie dzięki wydatnej i szczerzej pomocy oficerów lotnictwa Armii Czerwonej zorganizowany został szkoleniowo-treningowy oddział lotników instruktorów i wykładowców.

W lipcu 1943 roku pierwsza polska eskadra lotnicza, pod dowództwem mjr. Wacława Kozłowskiego, rozpoczęła szkolenie na lotnisku Grigoriewsko, w odległości 150 km od Moskwy.

Po regularnym doszkoleniu lotników pułk zostaje wcielony w skład I Armii Wojska Polskiego i w sierpniu 1944 roku wyrusza na front, biorąc udział w operacjach bojowych w ramach I Polskiej Dywizji Lotniczej.

Odrodzone Lotnictwo Polskie chrzest bojowy otrzymało w walkach o przyczółki mostowe Warszawy oraz w akcji powietrznej w rejonie Bug - Narew.

która wiodła od Warszawy do Berlina, akcja naszego lotnictwa nabrała jeszcze szerszego rozmiaru. Odegrało ono poważną rolę podczas słynnej operacji przełamania tzw. Wąłu Pomorskiego.

nostek niemieckich, broniących Szczecina, Kołobrzegu i Wybrzeża Bałtyku.

Również poważną rolę odegrało polskie lotnictwo w ostatnim okresie walk, które zakończyły się sformowaniem Odrzy i zdobyciem Berlina.

I Pułk Lotnictwa „Warszawa”

w walkach tych zapisał chlubną kartę historii Wojska Polskiego. Już dnia 17 stycznia 1945 r., tzn. w pierwszym okresie walk, Pułk Lotniczy „Warszawa” otrzymał podziękowanie od Generalissimusa Stalina za zasługi, położone przy zdobyciu Warszawy.

W okresie od 23 stycznia 1944 roku do dnia 5 maja 1945 I Pułk Lotniczy „Warszawa” wykonał 1401 lotów bojowych na wroga i przeprowadził 56 walk powietrznych.

Niemniej piękna kartę bojową uzyskał w walkach z Niemcami 2 Pułk Nocnych Bombowców — „Kraków”, którego akcja bojowa zrosła się z bohaterkami walkami o wyzwolenie Warszawy.

Potęźna Liga Lotnicza to gwarancja potęgi Polski Lotniczej

Grupa działaczy z Woj. Kom. Ligi Lotniczej Okręgu Śląsko-dąbrowskiego. Czwarty od lewej kpt. Meissner.

Bohdan Arct

Krzyki — to nie Piccadilly

— Osiedla się pan podobno we Wrocławiu? — zagadnął mnie pewnego pięknego poranka jeden ze znajomych.

— Wiele powodów się na to składa — odparłem wymijająco.

— Znalazł już pan mieszkanie? — Tak, nawet remount rozpoczęłem i o pożyczkę się staram.

— Uważam, że łatwiej niż w innych miastach Polski, a na pewno grubo łatwiej niż w Warszawie.

— Ale forsy trzeba wyłożyć, dużo forsy, no i nachodzić się po urzędach.

— Wcale nie tak jak u nas, bo czasami znacznie gorzej.

— Eeee... znówu pan zaczyna bajeczki. Ale teraz się panu już nie uda.

— Tak, to racja. Mleczarz zostawił mleko pod drzwiami, to samo opiekarz z chlebem.

— Nie, chociaż oczywiście Londyn, jako stolica przyciąga największą liczbę mętów.

„accomodation”, którego prawie nigdy nie znajdują.

— A gdzie będzie pan mieszkał? — zapytał mój rozmówca, gdy zakończyłem krótki wykład na temat stosunków mieszkaniowych w Anglii.

— Na Krzykach.

— Co?!!!

— Na Krzykach.

— Panie, zwiariował pan?

— Nie.

— To pan odważny!

— Dlaczego odważny?

— Proszę pana, tam pana okradną, obrabują, może i zabią.

— Proszę pana, a gdzie ludzie teraz nie kradną?

— U nas wszędzie.

— Nie tylko u nas...

— Niech mi pan tylko nie wyjedzie z Anglią — przetrwał mój rozmówca.

— Wcale nie tak jak u nas, bo czasami znacznie gorzej.

— Eeee... znówu pan zaczyna bajeczki.

— Tak, to racja. Mleczarz zostawił mleko pod drzwiami, to samo opiekarz z chlebem.

— Nie, chociaż oczywiście Londyn, jako stolica przyciąga największą liczbę mętów.

żadne powzięte przeciwrodku, zwiększenie liczby policji, wprowadzenie policyjnych samochodów radiowych i całego szeregu nowoczesniejszych naukowych metod walki z przestępstwem.

— No ale zawsze Krzyki... — Wie pan, że bardziej chyba obawiałem się bandytów w bocznych uliczkach wiodących do Piccadilly, niż we Wrocławiu.

— Gdyby był pan tutaj rok temu, inaczej by pan mówił. Strach wtedy było wyjść na ulicę.

— Bardzo błędna argumentacja. Rok temu było niebezpieczniej, teraz jest zupełnie możliwe. Znaczy

to przecież, że poprawa jest poważna pod względem bezpieczeństwa. W Anglii jakoś tej poprawy nie widać.

— Mam wrażenie, że mimo moich usilnych starań, rozmówca mój rozstał się ze mną nie bardzo przekonany, a przecież powiedziałem mu tylko trochę prawdy.

— No ale zawsze Krzyki... — Wie pan, że bardziej chyba obawiałem się bandytów w bocznych uliczkach wiodących do Piccadilly, niż we Wrocławiu.

— Bardzo błędna argumentacja. Rok temu było niebezpieczniej, teraz jest zupełnie możliwe. Znaczy

to przecież, że poprawa jest poważna pod względem bezpieczeństwa. W Anglii jakoś tej poprawy nie widać.

— Mam wrażenie, że mimo moich usilnych starań, rozmówca mój rozstał się ze mną nie bardzo przekonany, a przecież powiedziałem mu tylko trochę prawdy.

— No ale zawsze Krzyki... — Wie pan, że bardziej chyba obawiałem się bandytów w bocznych uliczkach wiodących do Piccadilly, niż we Wrocławiu.

— Bardzo błędna argumentacja. Rok temu było niebezpieczniej, teraz jest zupełnie możliwe. Znaczy

Szwajcarskie kłopoty ekonomiczne

Wyczerpanie rezerw ludzkich i nędza mieszkaniowa

Rozwój gospodarki szwajcarskiej w okresie powojennym — znamionują najdosłowniejsze następujące cyfry: Liczba zatrudnionych w przemyśle wzrosła w porównaniu do r. 1938 o 300.000. Niedouczona młodzież, elementy niefachowe, jak również w szerokim zakresie kobiety, zajęte dotąd pracami domowymi — te wszystkie siły zostały wciągnięte w proces produkcji.

W samych tylko gospodarstwach domowych, w hotelach i w przemysle budowlanym cyfrę brakujących sił roboczych szacuje się na 200 tysięcy.

Jeśli chodzi o sam tylko eksport, to ten wzrósł w porównaniu z rokiem 1938 z 1,3 miliarda na 2,7 miliardów w r. 1946 i wykazuje w dalszym ciągu tendencję wzrostową.

Charakterystycznym jest tu rozwój przemysłu zegarmistrzowskiego rozporządzającego kapitałem ok 500 milionów przy 60 tysiącach zatrudnionych. Przemysł ten uczes-

niczył w r. ub w eksporcie szwajcarskim 605 milionami, co stanowi 25 procent całego szwajcarskiego wywozu. Należy zauważyć, że rekordową dotąd cyfrą dla zegarmistrzowskiego eksportu Szwajcarii było 307 milionów w r. 1929.

Konjunkturę charakteryzuje jednak chyba najlepiej to, że tylko w ciągu roku 1946 powstało w Szwajcarii 3.000 nowych fabryk. Tak samo Szwajcarii nie przeżywała nigdy jeszcze tego rodzaju najadu.

W Bernie Bazyli i Zurychu panuje obecnie olbrzymia nędza mieszkaniowa. Podczas gdy fabryki i budynki przemysłowe rosą jak grzyby po deszczu a przedsiębiorcy i robotnicy budowlani przeżywają złotą erę, koszty budownictwa nieomal dwukrotnie rosły.

busowych, samolotowych i sypialnych łączących Szwajcarię z zachodem są wykupione aż do września.

Ilość fabryk w Szwajcarii wrosła w porównaniu z rokiem 1939 na ponad 10.000 w styczniu br. Budowa fabryk i budynków dla przemysłu postawiona na pierwszym miejscu, zahamowała prawie zupełnie budowę obiektów mieszkalnych i socjalnych.

W Bernie Bazyli i Zurychu panuje obecnie olbrzymia nędza mieszkaniowa. Podczas gdy fabryki i budynki przemysłowe rosą jak grzyby po deszczu a przedsiębiorcy i robotnicy budowlani przeżywają złotą erę, koszty budownictwa nieomal dwukrotnie rosły.

chwili obozem robotników wędrujących z miejsca na miejsce i otrzymujących coraz to wyższe stawki.

Ponieważ każda nieplanowana zwwyżka wynagrodzeń pociąga za sobą także zwwyżkę cen, realny spadek wartości franka szwajcarskiego stał się w końcu faktem.

Ze strony oficjalnej, już w końcu ub. r. stwierdzono, że „przerost koniunktury, pociągają za sobą zatrważającą dezorganizację organizmu socjalnego kraju”.

Przy wzroście kosztów utrzymania o 204 procent realny wzrost nie nastąpił.

Rząd związkowy usiłuje ratować sytuację rygorystyczną polityką podatkową i oszczędnościową.

Należy liczyć się z tym, że ze względów politycznych, a także dla tego, że Europa będzie jeszcze przez pewien czas dla eksportu szwajcarskiego workiem bez dna — Szwajcarii zarządzeniami wewnętrznymi swojego przerwania koniunktury nie powstrzyma.

W tym stanie rzeczy inflacja, jako jeden z zapobiegawczych środków polityki kapitalistycznej, obliczony na krótką metę — rzeczywiście wydaje się być jedynym ratunkiem Szwajcarii.

Oecon.

Z całej Polski

Warszawa. Komitet Słowiański organizuje w swym lokalu, przy Al. Stalina 26, własną bibliotekę i czytelnię publiczną, poświęconą zagadnieniom słowiańskim i słowianoznawstwu.

Warszawa. W Państwowych Zakładach Optycznych w Warszawie uruchomiona została pro-

dukcja niwelatorów, przeznaczonych dla Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

Kraków. W ramach podróży popołudniowych ośrodków Polski, bawiła w Krakowie wycieczka planistów i urbanistów amerykańskich i kanadyjskich.

Lidzbark. W Lidzbarku (woj. olsztyński) otwarta została pierwsza po wojnie wystawa rolnicza.

Gdańsk. W Ścieżkach, na porąbianie dąb i Zalewu Świeżego, otwarto pierwszy w Polsce Chłopi Dom Starców.

Białystok. Przybył tu ze Związku Radzieckiego transport repatriantów w liczbie 503 osób.

Gdańsk. W Ścieżkach, na porąbianie dąb i Zalewu Świeżego, otwarto pierwszy w Polsce Chłopi Dom Starców.

